

Til lovforslag nr. L 135. Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 8. december 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til industriministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at fremhæve, at lovforslagets § 1, stk. 3, og § 2 ikke bør fortolkes for restriktivt, jf. industriministerens svar på et af udvalgets spørgsmål, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Et andet mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) ønsker at fremhæve, at der i lovforslagets § 1, stk. 2, er tale om en ca. angivelse af virksomhedens størrelse, hvilket indebærer, at en mindre overskridelse af 50 ansatte ifølge lovforslaget vil kunne accepteres.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling af lovforslaget stemme hverken for eller imod lovforslaget.

Lovforslaget er et typisk eksempel på de love, som skaber politikerlede i befolkningen. Folketingsflertallet hævder at løse et problem

ved at vedtage en lov, som efterfølgende viser sig ikke at have den påståede virkning.

Det er rigtigt, som det siges i industriministerens skriftlige fremsættelse, at mange iværksættere og mindre virksomheder har svært ved at skaffe den nødvendige kapital. Årsagen er først og fremmest, at friværdien i boliger ikke vokser i nær samme hast som tidligere.

Problemet med manglende egenkapital løses imidlertid ikke ved banklån. Dertil kræves andre løsninger som f.eks. den tyske ordning med Eigenkapitalhilfe, som Socialistisk Folkeparti har foreslået efterlignet i Danmark. Kun servicevirksomheder eller andre virksomheder med beskedne kapitalbehov ville kunne klare sig alene med lånekapital. Men sådanne virksomheder er netop udelukket fra at bruge ordningen.

Formentlig vil der være enkelte allerede etablerede virksomheder, der vil have lidt lettere ved at få visse aktiviteter finansieret. Derfor vil Socialistisk Folkeparti ikke stemme imod loven. Men vi ønsker heller ikke at medvirke til at gennemføre en lov, der angiver at lette livet for iværksættere, når det ikke er tilfældet.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at dette lovforslag vil have en direkte negativ indvirkning på den danske samfundsøkonomi. Ønsket om at fremme etablering af en række

virksomheder vil i bedste fald være virkningsløst som en nettobetragtning for vores samfund.

I værste fald vil lovforslaget betyde, at nogle virksomheder nok får det bedre, men mange andre får en dårligere situation, hvorfor de må lukke. Lovforslaget giver A- og B-kunder hos bankerne. Virksomheder med statsgaranti vil

være A-kunder, mens alle andre bliver til B-kunder.

Årsagerne til, at der er mangel på risikovillig kapital på det danske marked, er, at staten har støvsuget markedet for over 550 mia. kr. i indenlandsk lånoptagelse. En egentlig bedring af situationen opstår derfor først, når regeringen og Folketinget, ophører med at have statsligt overforbrug.

Vibeke Storm Rasmussen (S) Ole Vagn Christensen (S) Sonja Mikkelsen (S)

Erling Olsen (S) Trøjborg (S) fmd. Løvig Simonsen (S) Tommy Dinesen (SF)

Rahbæk Møller (SF) Sonja Albrink (CD) Flemming Hansen (KF) nfmd.

Kai Dige Bach (KF) Svend Heiselberg (V) Pia Larsen (V) Helge Sander (V)

Annette Just (FP) Lone Dybkjær (RV) Lysholm Christensen (KRF)

Et af udvalgets spørgsmål til industriministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

Hvordan skal »ny aktivitet« i § 1, stk. 3, samt § 2 fortolkes?

Svar:

Hensigten med at begrænse ordningen til nye aktiviteter er at undgå misbrug, således at virksomheder og eventuelt pengeinstitutterne kunne benytte ordningen til omfattende gældsomlægninger på nødlidende lån. Derfor er alene nye lån og nye aktiviteter omfattet.

Når der i forslaget udelukkende er foretaget en principiel og negativ afgrænsning af begrebet nye aktiviteter, er grunden, at det er meget vanskeligt at foretage en positiv afgrænsning. Der ville i givet fald blive tale om en lang og ikke udtømmende række af eksempler på aktiviteter.

Det er min opfattelse, at der med denne principielle afgrænsning er givet et operatio-

nelt instrument til at foretage den skønsmæssige vurdering, som pengeinstitutter og visse kreditinstitutter i alle tilfælde må ud i. I særlige tvivlstilfælde kan institutterne søge vejledning og eventuelt en principiel afgørelse i Dansk Erhvervsudviklingsfond, der skal administrere ordningen.

I følge forslaget kan der være tale om nye aktiviteter både i forbindelse med etableringer/investeringer og driftsmæssige forhold. Som eksempel på nye aktiviteter kan bl.a. nævnes nye produkter, ny teknologi og nye markeder. I forbindelse med nye aktiviteter kan der også være behov for at købe ydelser af forskellig art herunder eksempelvis softwareydelser, som er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, blot de indgår som et accessorisk element i produkters eller produktionens funktionsmåde – det vil typisk sige styringssystemer og -programmer.